

Скільки ночей вона провела, притиснувшись чолом до холодного вологого скла?

Напевно, немало. Норі взагалі вважала, що їй неабияк пощастило, адже вона жодного разу не попалася на гарячому. Бо тоді покарання не уникла б.

Відколи вона приїхала, їй не дозволяли виходити з дому. Хоча дівчинка не може сказати, що це була надто жахлива заборона, бо й мама теж не часто випускала її з квартири.

А цей дім жив за правилами, і їх було дуже багато.

Основне правило дуже просте: не потрапляти нікому на очі, поки тебе не покличуть. І носа не вистромляти з горища. Сидіти тихо як мишка. Їжу їй приносили з чіткими інтервалами тричі на день. Униз, у ванну, її водила Акіко.

Тричі на тиждень до дівчинки на горище приходив старий згорблений і підсліпуватий чоловік, який навчав її читання, письма, математики та історії. І от саме це Норі не вважала правилом, бо насправді їй подобалося вчитися. Ба більше, вона була здібною ученицею і постійно просила *сенся*¹ Саотоме принести їй нові книжки. Минулого тижня він приніс їй книжку англійською мовою, яка називається «Олівер Твіст». Норі не змогла прочитати жодного слова, проте твердо вирішила навчитися. Бо ж книжка така гарна, у шкіряній палітурці, ще й блискуча!

Такі були правила. Від неї вимагали небагато, тож Норі просто над ними не задумувалася. Вона їх не розуміла, та загалом і не намагалася зрозуміти.

Не думай.

¹ Шанобливе звернення в Японії до викладачів, вчителів, лікарів, вчених, письменників, політиків та інших суспільно відомих та шанованих людей. Вказує скоріше на соціальний статус людини та ставлення до нього того, хто говорить, ніж на реальну професію.

Вилізши на своє невеличке ліжко з балдахіном, Норі уткнулася обличчям у прохолодну подушку. Так вона бодай на якусь мить змогла забути про постійне поколювання шкіри. Інстинктивне бажання утекти від болю занурило дівчинку в неглибокий сон.

Їй снилося те саме, що й завжди.

Гукаючи матір, вона бігла за синьою автівкою, яка невблаганно віддалялася, і дівчинка не могла її наздогнати.

Скільки Норі себе пам'ятала, кінцівки завжди її не слухалися. За найменших проблем вони починали безладно й нестримно тремтіти, і вона нічого не могла з цим зробити. Щоб бодай трохи угамувати тремтіння, дівчинка мусила обхоплювати себе руками й щосили стискати тіло.

Саме тому, щойно Акіко повідомила, що сьогодні до неї навідається бабуся, дівчинка одразу відчула слабкість у всьому тілі. Не довіряючи власним ногам, вона швиденько вмостилася на один з невеличких дерев'яних стільців за обіднім столом.

— До мене прийде *обаа-сама*?

— Так, маленька мадам.

Зазвичай бабуся навідувалася до Норі раз на місяць, подеколи двічі, щоб перевірити, як вона поживає і розвивається.

Утім, хай що б робила дівчинка, бабуся завжди була незадоволена. Стара жінка була надто вимоглива, а від її пильних сірих очей не можна було нічого приховати. Перед кожним візитом старої Норі відчувала неабияке збудження, й одночасно її пронизував жах.

Дівчинка поставила собі за мету бодай раз догодити бабусі. Вона вважала, що це найшляхетніше з її завдань.

Окинувши поглядом кімнату, Норі зауважила, що там брудно. З-під покривала на ліжку визирав кутик яскраво-жовтого простирадла. На газовій лампі на нічному столику видніла пляма пилу. Дрова в печі потріскували й пострілювали. Цей звук, безперечно, може дратувати.

Не чекаючи вказівок, покоївка заметушилася кімнатою, наводячи лад. Акіко теж звикла до вимог господині дому, бо працює тут із самого дитинства.

А це означало, що вона знала маму Норі. Дівчинці завжди кортіло її розпитати, а Акіко хотіла багато чого розповісти малій, проте обидві були надто слухняні, щоб наважитися на це.

— Що мені одягнути? — пропищала Норі, ненавидячи сама себе за тремтіння в голосі. — Порадь мені щось.

Хоч вибір був невеликий: темно-синя сукня в горошок з короткими рукавами й мереживним комірцем, зелене *кімоно* зі світло-рожевим поясом, яскраво-жовта *юката*, проте вона годилася тільки на літо, і чорне *кімоно*.

Норі задумливо-нервово покусувала внутрішній бік лівої щоки.

— Чорне *кімоно*, — рішуче відповіла вона на власне запитання.

Акіко вийняла одіж із шафи й розклала на ліжку.

Вибір Норі пояснити доволі просто. Дівчинка вирішила, що на тлі чорного вбрання її шкіра здаватиметься світлішою. Поки Акіко допомагала їй одягтися, дівчинка полинула думками далі.

Норі нервово провела рукою по волоссю. Божечки, як же вона його ненавиділа! Густе, неслухняне й уперто кучеряве, попри щоденні спроби приборкати його гребінцем. Ще й своєрідного темно-коричневого відтінку, який Норі нага-

дував колір кори дуба. Вона ніяк не могла змусити його прямо й вільно спадати на плечі, як у мами та бабусі.

Проте якщо постаратися, якщо гребінець вганяти аж у шкіру, волосся таки трохи розпрямлялося, і тоді можна було його заплести в довгу, аж до талії, косу й зав'язати барвистою стрічкою. Тоді воно мало майже нормальний вигляд.

Сьогодні з дванадцяти стрічок дівчинка вибрала червону, свою улюблену.

Норі вважала, що червоний підкреслював блиск в очах кольору шампанського. До слова, єдине, що подобалося Норі у власному обличчі, то це очі. Навіть бабуся одного разу побіжно кинула, що вони «доволі цікаві».

Витонченої мигдалеподібної форми. Такі, як треба. Хоч у цьому вона так сильно не вирізнялася.

Одягнувши Норі, Акіко пішла.

Дівчинка ж виструнчилася посеред кімнати, очікуючи бабусю й сама собі наказуючи не нервувати. Руки акуратно склала на грудях, зневажливо зиркнувши на шкіру. Наче трохи покращується. Після двох років ванн вона нарешті помітила зміни. Ще років зо два, і їй нарешті дозволять покидати горище.

На відміну від бабусі, яка час від часу навідувалася до неї, дідусь робив усе для того, щоб ніколи не бачити онуки. Зрештою, як радник імператора, він все одно більшість часу проводив у Токіо. А якщо їм і доводилося десь перетнутися, то він окидав її твердим, мов вуглина, поглядом, від якого їй аж мороз проходив поза шкірою. Подеколи Норі розпитувала про нього в Акіко. Обличчя покоївки одразу ж робилося непроникним, і вона обмежувалася короткою реплікою: «Він дуже важлива, дуже впливова людина». А з тим швиденько змінювала тему.

ЗМІСТ

ВСТУП	5
ЧАСТИНА I	13
Розділ перший. ПІСНЯ ВОДИ	14
Розділ другий. ХЛОПЕЦЬ ЗІ СКРИПКОЮ	32
Розділ третій. ХІКАРІ (СВІТЛО)	50
Розділ четвертий. AVE MARIA	70
Розділ п'ятий. ДЕЛЬФІНІЙ	96
Розділ шостий. АМЕ (ДОЩ)	111
ЧАСТИНА II	135
Розділ сьомий. У ВИГНАННІ	136
Розділ восьмий. ПІСНЯ ДЕРЕВ	160
Розділ дев'ятий. БЕЗВИХІДЬ	177
Розділ десятий. СОНАТА	188
Розділ одинадцятий. СТРАХ — НЕ ВАДА	197
Розділ дванадцятий. ЄДИНЕ, ЩО БЕЗСМЕРТНЕ	226

ЧАСТИНА III	239
Розділ тринадцятий. РЕКВІЄМ ЗРАДНИКА	240
Розділ чотирнадцятий. ПІСНЯ НОЧІ	275
Розділ п'ятнадцятий. АВРОРА	325
ЧАСТИНА IV	341
Розділ шістнадцятий. ШКІРА	342
Розділ сімнадцятий. А ДОМУ НІДЕ НЕМАЄ	379
Розділ вісімнадцятий. ХРИЗАНТЕМА	396
ПОДЯКИ	468